

برنامه‌ریزی، ساماندهی و تعیین شرح وظایف کارگروه‌های بهینه‌سازی مصرف انرژی در مراکز استان

کارفرما: سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت کشور

مجری طرح: پژوهشکده اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس

مدیر مسئول طرح: دکتر مرتضی عزتی

نوع طرح: کاربردی

مدت اجرای طرح: ۱۲ ماه

سال خاتمه طرح: ۱۳۸۴

واژگان کلیدی: شرح وظایف، بهینه‌سازی، مصرف انرژی، مدیریت انرژی، مراکز استان

خلاصه‌ای از کلیات و نتایج طرح:

با توجه به تجدید ناپذیر بودن سوخت‌های فسیلی، استفاده از این منابع در صنایع دیگر از قبیل پتروشیمی که به مراتب ارزش افزوده بیشتری می‌تواند داشته باشد و روند رو به گسترش جایگزینی انرژی‌های نو به جای سوخت‌های فسیلی در جهان، ضروری است که در کشور ما نیز در این خصوص اقداماتی صورت گیرد. تأسیس سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت و نیز راه‌اندازی کارگروه‌های بهینه‌سازی مصرف سوخت در استان‌ها نمونه‌ای بارز از این اقدامات بوده است. با توجه به اهمیت صرفه‌جویی در مصرف انرژی در بخش‌های مختلف اقتصادی در کشورمان کارگروه‌های بهینه‌سازی مصرف سوخت در استان‌ها در قالب گروه‌های کارشناسی خود وظیفه هدایت و نظارت بر فعالیت‌های مرتبط با این بخش‌ها را بر عهده دارند. در این تحقیق به بررسی ارتباط این کارگروه‌ها و بخش‌های مختلف اقتصادی و همچنین به مدیریت بخش انرژی در مناطق توسط استان‌ها در قالب کارگروه‌های بهینه‌سازی استان‌ها پرداخته شده است.

بر اساس نتایج این تحقیق نبود مدیریت واحد و متمرکز انرژی در کشور، به دلیل تداخل وظایف نهادها و سازمان‌های مرتبط در رابطه با بهینه‌سازی، عدم حصر منطقی وظایف و ... عملاً تلاش‌های آنها را در این زمینه با عدم کارایی روبرو ساخته است. تأسیس سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت در وزارت نفت و نیز سازمان بهره‌وری انرژی در وزارت نیرو گام‌های مهمی برای بهبود استفاده از حامل‌های انرژی در کشور بوده است. به نظر می‌رسد تشکیل جلسات شورای انرژی کشور در زمینه هماهنگی فعالیت‌های این سازمان‌ها و نیز برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری جامع انرژی در شرایط فعلی اجتناب ناپذیر باشد. به عنوان مهم‌ترین وظیفه برای بهبود نظام مدیریت انرژی در کشور می‌توان از تغییر شیوه برنامه‌ریزی و مدیریت از

شیوه بالا به پایین به شیوه پایین به بالا اشاره کرد. با توجه به نظام مدیریتی کشور، مدیریت مناطق در زمینه مدیریت انرژی در سطح استان‌های کشور در قالب کارگروه‌های بهینه‌سازی مصرف سوخت استان‌ها می‌توانند در بخش‌های مهمی مانند تأمین انرژی روستایی، انرژی‌های نو و بخش کشاورزی و محیط زیست با توجه به شرایط فرهنگی، جغرافیایی و اقتصادی هر استان تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی نمایند. در بخش‌های حمل و نقل، صنعت و ساختمان نیز با توجه به نحوه مصرف و تأمین حامل‌های انرژی، سیاست‌ها و قوانین توسط نهادهایی در سطح ملی اعمال می‌گردد.